

тялото му и за пръв път от толкова време той спа дълбоко и спокойно.

Архиепископ Василий оздравя и на 8 септември 1203 година киевски папският легат капелан Иоан Каземарински го ръкоположи в Търно-примас и архиепископ на цяла България и Влахия во за примас на българската църква на празника Рождество Богородично като му предаде палиума изпратен от папата. След това капеланът веднага се върна обратно в Рим, заедно с браничевския епископ Власий, който носеше нови дарове за Инокентий: три топа скъпи копринени платове, една златна купа, четири ливри перпери, три сребърни съда и една сребърна обкова за книга. Ала те носеха със себе си и други дарове, по които всички от коприни, жълтици и златни предмети: писмо от новия примас, писмо от епископите и митрополитите които са присъствували на това благословението му: Анастасий Велбуждски, Сава Преславски, епископите Марин Скопски, Аврам Прищински, Кирик Нинки и Климент Видински. И от самия цар в което казваше Калоян между другото казваше, че предоставя на неговата присъда да уреди честно и справедливо въпроса за границата между Унгария, България и Влахия, за да може той да има такива права над тях каквито има кралят на Унгария над Унгария, за да престанат убийствата между християни между него и краля. И за да знае негова светост, че на българското царство принадлежат петте епископии на Браничево, Нин, Белград, Срем и Рашка., които унгарският крал нападна и завладя заедно с църковните им правдини, макар че те винаги са били в пределите на българската държава. В замяна на това Калоян му пращаше хрисовул от който папата можеше да бъде доволен и да разреши българо-унгарския спор. Този

се върна обратно в Рим, заедно с браничевския епископ Власий, който носеше нови дарове за Инокентий: три топа скъпи копринени платове, една златна купа, четири ливри перпери, три сребърни съда и една сребърна обкова за книга. Ала те носеха със себе си и други дарове, по които всички от коприни, жълтици и златни предмети: писмо от новия примас, писмо от епископите и митрополитите които са присъствували на това благословението му: Анастасий Велбуждски, Сава Преславски, епископите Марин Скопски, Аврам Прищински, Кирик Нинки и Климент Видински. И от самия цар в което казваше Калоян между другото казваше, че предоставя на неговата присъда да уреди честно и справедливо въпроса за границата между Унгария, България и Влахия, за да може той да има такива права над тях каквито има кралят на Унгария над Унгария, за да престанат убийствата между християни между него и краля. И за да знае негова светост, че на българското царство принадлежат петте епископии на Браничево, Нин, Белград, Срем и Рашка., които унгарският крал нападна и завладя заедно с църковните им правдини, макар че те винаги са били в пределите на българската държава. В замяна на това Калоян му пращаше хрисовул от който папата можеше да бъде доволен и да разреши българо-унгарския спор. Този